

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6538

гр. София, 28.05.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в закрито заседание на 28.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

като разгледа дело номер **5275** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от Г. Х. Д. с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място], чрез адв. Б., съдебен адрес-гр. С., ул. "Х. К. № 7, ет. 3, ап. 7 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №24 -4332-002160/ 22. 04. 2024г., издадена от М. Ц. М. – полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2 б. "А" от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена ПАМ – временно спиране от движение на собствения му лек автомобил – „Ф. П.“ с регистрационен [рег.номер на МПС], до отстраняване на неизправността. С жалбата е направено искане за спиране изпълнението на оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №24 -4332-002160/ 22. 04. 2024г., издадена от полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция“ - СДВР- М. Ц. М..В това отношение се твърди, че жалбоподателят е управител на строителна фирма. Твърди се, че жалбоподателят се нуждае от своя автомобил, за да превозва работници до обекти на фирмата, както и „да пренася разнообразни и обемни строителни материали“. Следователно, работата му е пряко зависима от автомобила и без да ползва същия жалбоподателят не може да издържа семейството си. Представя се извадка от ТР.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от **ФАКТИЧЕСКА И ПРАВНА СТРАНА** следното:

Искането за спиране, е **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО**, като подадено в срок, от активно легитимно лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е **НЕОСНОВАТЕЛНО** по следните съображения:

С цитираната заповед на основание чл. 171, т. 2 б. "А" от ЗДвП по отношение на

жалбоподателя е наложена ПАМ – временно спиране от движение на собствения му лек автомобил – „Ф. П.“ с регистрационен [рег.номер на МПС] , до отстраняване на неизправността. В заповедта са направени фактически твърдения, подлежащи на доказване от административния орган в процеса по същество, че жалбоподателят: „ на 13. 04.2024г. около 04,34 в [населено място] по [улица]срещу № 69 с посока на движение от [улица]към [улица]управлява личния си лек автомобил „Ф. П.“, светло сив металик на цвят, с регистрационен [рег.номер на МПС] . Водачът управлява МПС със значителна техническа неизправност- неработещ преден десен фар, в тъмната част на денонощието“.

Приложената с процесната заповед ПАМ подлежи на предварително изпълнение по силата на закона – чл. 172, ал. 6 ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 АПК дава право на заинтересованите лица да искат спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение. Когато разпорежда предварително изпълнение на определена категория актове, законът презумира една или повече от предпоставките по чл. 60 АПК, която презумпция е оборима. В тежест на жалбоподателят е да докаже, че предварителното изпълнение на акта ще му причини значителна или труднопоправима вреда, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60 АПК.

За да се спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта, е необходимо адресатът на акта, искащ спиране, да докаже, че то би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда - чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК. Вредата може да бъде както имуществена – загуба или пропусната полза, така и неимуществена. Тя трябва да е значителна или да има такова отражение за молителя, че той трудно да може да я поправи. Настъпването ѝ следва да е достатъчно вероятно. За вероятността от настъпването на вредата и за възможния ѝ размер трябва да бъдат представени доказателства, а не само да има твърдения в тази насока.

Както бе посочено по-горе, съдът може да спре изпълнението на оспорена заповед на основание чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК само ако се установи, че допуснатото по закон предварително изпълнение на акта може да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В тежест на жалбоподателя е било да обоснове наличие на свой интерес, равен по значимост на държавния или обществения и той докаже, че са налице посочените предпоставки за спиране на предварителното изпълнение.

По силата на чл.1,ал.2 от ЗДвП, целта на този закон е да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства. А, целта на прилагането на ПАМ по чл. 171, т. 1, б. "б" ЗДвП е осигуряване на безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения.

Настоящият първоинстанционен съд приема, че безспорно всяко предварително изпълнение на административен акт от страна на администрацията може да причини неудобства и да засегне права и интереси на адресата на мярката. В случая обаче, дори и да се приеме, че на жалбоподателя би се причинила вреда от невъзможността му да се придвижва с въпросното моторно превозно средство, то същата не е нито значителна, нито трудно поправима, нито противопоставима на обществения интерес за осигуряване на безопасността на движението по пътищата. В случая допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта не би могло да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда, предвид

възможността работниците да ползват друг транспорт , вкл. с друг автомобил, вкл. собствен, „по обектите на фирмата“. А и доказателства за наети строителни работници във фирма жалбоподателят не е представил. По делото липсват също така доказателства, че единственият способ за преживяване на семейството на жалбоподателя е като той управлява именно конкретния автомобил. Липсват доказателства за риск за живота на жалбоподателя или членовете на семейството му, обусловен от временно неизползване на лекия автомобил „Ф. П.“. Неясни, а и недоказани, са претенциите на адреса на заповедта за необходимостта от превозване на „обемни строителни материали“ с въпросното моторно превозно средство, за което в жалбата се сочи, че е лек автомобил, а не товарен.

Изложените твърдения в жалбата са общи, като не би могло да се установи по какъв начин липсата на възможност конкретният лек автомобил да бъде използван ще доведе до негативни имуществени или неимуществени последици за жалбоподателя. Изложените доводи в жалбата не водят до извода, че предварителното изпълнение на заповедта ще причини значителни или трудно поправими вреди за жалбоподателя. По изложените съображения, съдът приема искането за неоснователно и следва да го остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София-град, 81-ви състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Г. Х. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. Б., за СПИРАНЕ НА ПРЕДВАРИТЕЛНОТО ИЗПЪЛНЕНИЕ на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №24 -4332-002160/ 22. 04. 2024г. , издадена от М. Ц. М. – полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция“- СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2 б. "А" от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена ПАМ – временно спиране от движение на собствения му лек автомобил – „Ф. П.“ с регистрационен [рег.номер на МПС] , до отстраняване на неизправността.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението, чрез Административен съд-София-град до Върховния административен съд на Република България.

На основание чл. 138, ал. 1 от АПК, препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ